

CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 13 JULI 2017 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN DE GEMEENTE HAARLEM

Aanwezig de leden en plaatsvervangende leden:

de heer J.M. Baaijens (AP), mevrouw A.A. Barth-van den Boom (CU), de heer M. H. Brander (PvdA), de heer J.A.F. van der Bruggen (PvdA), de heer mevrouw A.F. Dekker (D66), de heer M. El Aichi (CDA), mevrouw M.D.A. Huyse (GLH), mevrouw J.G.F. Jacobsz (AP), mevrouw J. van Ketel (SP), (GLH), mevrouw S. Özogul-Özen (SP), mevrouw E. de Raadt (CDA), de heer S. van den Raadt (TH), de heer W.J. Rutten (VVD), de heer P. Spijkerman (D66), mevrouw A. Sterenberg (VVD)

Afwezig:

De heer A. Azannay (GLH), mevrouw F. Simsek (CDA), de heer F.N.G. Smit (OPH), mevrouw L.C. van Zetten (HvH)

Mede aanwezig: de heer B. van Leeuwen (voorzitter), wethouder J. Botter, wethouder M. Snoek, mevrouw D. Taets van Amerongen-Ingram (secretaris)

Verslag: de heer G-J. Timmermans

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 20.00 uur en heet allen welkom. Er is bericht van verhindering van de leden Azannay, Simsek, Smit en Van Zetten.

Desgevraagd melden de leden Dekker, Huyse en Baaijens zich voor de voorbereiding van de jaarlijkse ontmoeting met schoolbesturen in het najaar.

2. Spreekrecht voor belangstellenden

De heer Durger doet zijn beklag over de wijze waarop hij behandeld wordt door de gemeente en instanties. Hij somt een reeks van tegenslagen op die hij te verduren heeft gekregen sinds hij in 2009 een starterskrediet kreeg via de gemeente voor een handel in oud ijzer. Het is een relaas van huurschulden, uithuisplaatsingen, faillissementen, oplichting, ziektes in de familie en grote financiële perikelen. Hij zegt momenteel zonder enige vorm van inkomen te zitten en ten einde raad te zijn. Hij vreest dat hij met alle opgekropte agressie tot rare daden zal overgaan. Hij vraagt om een gesprek met de wethouder en geld om te voorkomen dat hij met zijn vriendin en drie huisdieren binnenkort weer op straat belandt.

De **voorzitter** zegt dat de commissie niet in staat is hier iets te regelen, maar dat er wel snel een gesprek nodig lijkt te zijn. Hij vraagt de heer Durger zijn gegevens aan de griffier te verstrekken zodat iemand een afspraak met hem kan maken.

3. Vaststellen agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Inventarisatie rondvraag en mededelingen van leden en collegeleden

De heer **Van der Bruggen (PvdA)** kondigt een vraag aan voor wethouder Snoek over de vijf sporten die voorrang krijgen in Haarlem.

De heer **El Aichi (CDA)** kondigt aan schriftelijk een vraag te gaan stellen aan wethouder Langenacker.

Ter advisering aan de raad

5. Vaststellen Verordening jeugdhulp gemeente Haarlem 2017

Mevrouw **Sterenberg (VVD)** zegt tevreden te zijn met de aanpassingen, met name die op het gebied van privacy. Wat haar betreft kan dit als hamerstuk naar de raad.

Mevrouw **Özogul (SP)** vraagt welke regeling van toepassing is voor jongeren van 18 – 23 jaar en waarom ze hier niet zijn meegenomen. Zij vraagt of scholen als ze iets signaleren zaken moeten regelen via de CJG-coach of ook via de schoolarts. Zij vindt de verordening er goed uitzien en is erg te spreken over de verruimde mogelijkheden bij een pgb.

De heer **El Achie (CDA)** vindt het goed dat individuele voorzieningen nu zowel in natura als in pgb-vorm verstrekt kunnen worden. Dat Veilig Thuis nu is toegevoegd bij jeugdhulp vindt hij een goede ontwikkeling. Dat geldt ook voor de instelling van een klachtencommissie met een onafhankelijke voorzitter.

De heer **Van der Bruggen (PvdA)** is het eens met de voorgaande sprekers over de goede voortgang. Hij vraagt een toelichting op het jaarlijks cliëntenonderzoek dat wel staat aangekondigd maar waarover hij niets heeft kunnen vinden in artikel 14 waar het zou worden uitgewerkt.

Mevrouw **Dekker (D66)** zegt als voorstander van meer eigen regie en keuzevrijheid de bredere inzetbaarheid van een pgb een goed instrument te vinden. Zij begrijpt de intentie achter het begrip reële kostprijs in artikel 7.2.c maar vreest dat dit subjectieve begrip in de praktijk aanleiding kan zijn voor discussies. Zij snapt dat eerste- en tweedegraadsfamilieleden bij een pgb niet mogen worden ingezet voor ggz-handelingen, maar wil de garantie dat zij wel andere vormen van zorg mogen verlenen. Dat onderscheid wil zij duidelijk handhaven.

Mevrouw **Huysse (GLH)** vindt het een goede zaak dat de verordening is aangepast aan actuele omstandigheden. Zij begrijpt dat men de administratieve last wil verminderen door minder frequent klachtenrapportages te delen, maar zij wil dan wel dat de raad goed geïnformeerd blijft worden over de gang van zaken. Zij merkt instemmend op dat de Participatieraad een positief advies heeft afgegeven. Zij vraagt een toelichting op de ingewikkelde financiering rond de overgang naar hulp voor jongeren na hun achttiende jaar.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** vraagt meer informatie over de vertrouwenspersoon bij wie een cliënt terecht kan bij meningsverschillen. Zij stemt in met de aanpassingen in de verordening.

Wethouder **Snoek** neemt de complimenten met dank in ontvangst. Veel aanpassingen komen voort uit eerdere discussies in deze commissie. De Jeugdwet bestrijkt de jeugd tot 18 jaar, maar de problematiek van de overgang naar hulp boven die leeftijd is bekend. Ze kunnen nu bijvoorbeeld wel al langer in een pleeggezin blijven. Bij de aanbesteding voor 2018 komt een part kavel waarbij niet meer gekeken wordt of zaken vergoed worden uit de jeugdzorg of uit de Wmo. In de nota 18+/18- staan ook al veel zaken over de overgang rond dit snijvlak. Het uitgangspunt is dat zorg verleend moet worden als een kind die nodig heeft. Zo wordt geprobeerd knelpunten zo veel mogelijk op te vangen. Maar deze verordening is verbonden aan de Jeugdwet en die hanteert 18 jaar als leeftijdsgrens.

De CJG-coach kan rechtstreeks zorg inschakelen. Het cliëntenonderzoek heeft in 2016 en 2017 in verschillende vormen plaatsgevonden, van spiegelgesprekken met cliënten, contacten met cliëntenraden tot schriftelijke vragenlijsten. In de kwartaalrapportages is de commissie daarover geïnformeerd. Dat zal in 2018 ook weer gebeuren, waarbij hij benadrukt dat een formele schriftelijke vragenlijst lang niet altijd het beste middel is om dit soort informatie over het cliëntenperspectief binnen dit breed spectrum aan zorg boven tafel te krijgen. De persoonlijke gesprekken leveren vaak meer kwalitatieve informatie op. Vanwege die grote variëteit aan instrumenten en soorten zorg is het

begrip cliëntenonderzoek daarom niet verder uitgewerkt in de verordening. De raad wordt voortaan geïnformeerd over de voortgang in het sociaal domein – inclusief de afhandeling van klachten - via de P&C-cyclus en niet meer in aparte rapportages.

De vaststelling van de reële kostprijs gebeurt op basis van inkoopervaringen, informatie over de branche en de overhead. Daarbij wordt ook Berenschot ingeschakeld voor gesprekken met aanbieders over hun specifieke lokaal gebonden kosten voor bijvoorbeeld vastgoed. Die informatie wordt dan verwerkt bij de verwerving voor 2018.

Mevrouw **Dekker (D66)** zegt dat zij vooral wil weten hoe men in een gezin een reële kostprijs moet berekenen om de hoogte van de pgb-aanvraag te bepalen. Zij wil dat weten voordat zij met dit stuk kan instemmen.

Wethouder **Snoek** zegt dat bij producten die de gemeente in natura inkoopt de betreffende prijs ook geldt voor het pgb. Als het gaat om nieuwe producten, moet er waarschijnlijk in samenspraak met de CJG-coach een maatwerkoplossing gevonden worden. Hij zegt toe te laten nagaan hoe men daar in de praktijk mee omgaat en daarover terug te rapporteren.

De Jeugdwet voorziet in vertrouwenspersonen bij de AKJ bij wie men terecht kan voor ondersteuning bij meningsverschillen.

De **voorzitter** concludeert dat het stuk als hamerstuk naar de raad kan worden doorgeleid met de mogelijkheid van opwaardering, afhankelijk van het toegezegde antwoord.

6. Harmonisatie peuterspeelzalen

De heer **Jonges** is verantwoordelijk voor de antroposofische peutergroep De Vlinderboom van de Rudolf Steinerschool en spreekt mede namens De Wonderberk van de Vrije School Kennemerland. Volgens hem was de Wet harmonisatie kinderopvang drie jaar geleden al helemaal uitgekristalliseerd en hebben veel gemeenten daarop al beleid gebaseerd sinds januari 2016. Haarlem is pas laat aan de voorbereiding begonnen en heeft daarbij eenzijdig overlegd met de peuterspeelzalen waarmee de gemeente al een relatie had. Zijn peuterspeelzalen zijn amper bij dit proces betrokken geweest. Die eenzijdigheid heeft geresulteerd in een merkwaardige overgangsregeling waarbij alleen die bestaande speelzalen mogen meedoen in 2018 en de rest pas op nader te bepalen voorwaarden in 2019. Dat is in zijn ogen een onbeschaamde vorm van voortrekkerij. Dat betekent dat ouders die hun kind op een antroposofische peuterspeelzaal willen plaatsen, een jaar lang uitgesloten worden van gemeentelijke regelingen. Hij zegt zich niet te kunnen voorstellen dat de commissie dit goedkeurt. Daarbij tekent hij aan dat zijn speelzalen ook nu al zonder subsidie vol zitten en dat hij geen financieel voordeel zou halen als de regeling wel zou gelden voor zijn speelzalen. Integendeel, hij zou er per week per kind twee factuururen op inleveren omdat de gemeente maar zeven uur per kind vergoedt. Hij heeft dat verlies er echter voor over omdat hij vindt dat ouders al in 2018 de keuze moeten hebben en niet pas in 2019. Hij vraagt de gemeenteraad daarom dit raadsstuk in deze vorm af te wijzen en de bereikbaarheid van gemeentelijke subsidies al in 2018 voor alle ouders te laten gelden, zodat ze in alle vrijheid een keuze kunnen maken voor de meest geschikte peuterspeelzaal voor hun kind.

Mevrouw **Barth (CU)** vraagt waarom hij buitengesloten is.

De heer **Van den Raadt (TH)** vraagt of de inspreker van plan is een rechtszaak tegen de gemeente aan te spannen omdat er iets tegen de wet gebeurt.

De heer **Rutten (VVD)** vraagt of er nog andere verschillen zijn met omliggende gemeenten.

Mevrouw **Huysse (GLH)** vraagt of er gelegenheid is geweest voor overleg met de gemeente.

De heer **Brander (PvdA)** vraagt welke reden is opgegeven voor de verschillen in behandeling.

De heer Jonges zegt dat men die vraag eigenlijk aan de wethouder moet stellen. Hij heeft begrepen dat de huidige peuterspeelzalen een zachte landing nodig zouden hebben voor de uitvoering van de net aangenomen wet. Maar hij weet dat men in veel andere gemeenten al in 2016 is begonnen met nieuw beleid. Wat hier gebeurt, is volgens hem inderdaad tegen de wet, maar hij is niet van plan een rechtszaak te beginnen, ook al omdat hij meer dan genoeg aanmeldingen heeft. Hij geeft de voorkeur aan overleg. Op zijn initiatief heeft er eind mei ook een overleg plaatsgevonden, maar toen was dit stuk al zo goed als klaar. In het stuk staat bij de uitvoering dat één aanbieder bezwaar gemaakt heeft tegen de overgangsregeling. Dat is spreker geweest bij dat overleg in mei.

De **voorzitter** bedankt de inspreker voor zijn inbreng en gaat over tot de behandeling.

De heer **Rutten (VVD)** stelt dat overstap naar vraagfinanciering niet mag leiden tot een ongelijk speelveld voor aanbieders. Dat acht hij in strijd met het Europees recht en een vorm van verboden staatssteun. Deze regeling is naar zijn mening met deze overgangsregeling niet behandelbaar. Dit alles lijkt hem in strijd met de nodige wettelijke transparantie en behoorlijk bestuur. Subsidierecht en kwaliteitseisen verhouden zich slecht met elkaar omdat te strakke eisen de gevraagde prestatie al vlug het karakter van een overheidsdienst geven. Hij vraagt zich af of de wethouder hier wel volledig achter staat. De bedoeling van de Harmonisatiewet is een gelijk speelveld voor alle aanbieders. Door te hoge kwaliteitseisen te stellen neemt de gemeente meer regie dan wenselijk is en wordt het speelveld ingeperkt.

De heer **Van den Raadt (TH)** is het daarmee eens.

Mevrouw **Huysse (GLH)** vindt het goed dat Haarlem onder de nieuwe wet die in 2018 ingaat, de toegankelijkheid en kwaliteit van peuterspeelzalen overeind wil houden. Er zijn dan gekwalificeerde krachten nodig en zij vraagt wat dat voor gevolgen heeft voor de huidige speelzaalassistenten en de kosten van de opvang. Zij vraagt hoe versnippering te voorkomen valt als in 2019 alle aanbieders in dit systeem mogen meedoen. Zij is benieuwd naar de effecten op de ouderbijdrage als de speelzalen zelf hun tarieven mogen gaan bepalen en welke garanties er zijn voor toegankelijkheid voor alle ouders. Zij wil weten of en wanneer er een evaluatie gehouden wordt en welke afspraken er in VNG-verband gemaakt zijn.

Mevrouw **Dekker(D66)** is het voor een deel eens met de VVD. Zij voelt zich er erg ongelukkig bij dat slechts een deel van de aanbieders is gehoord. Het is haar onduidelijk wanneer er wel sprake is van wettelijke taken en subsidie en wanneer niet. Zij heeft er behoefte aan om nog een keer met alle aanbieders om de tafel te gaan zitten om de effecten van deze regeling te bespreken. Het is haar ook nog steeds niet duidelijk waarom een ouder met een VVE-kind minder eigen bijdrage betaalt terwijl een VVE-indicatie niet noodzakelijkerwijs aan een minimuminkomen gelinkt is. Er komt nog een uitvoeringsregeling met nadere uitwerkingen, maar zij vindt het ondanks alle tijdsdruk wel zo zuiver om eerst nog alle aanbieders te horen voordat het voorliggende stuk vastgesteld wordt.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** is blij dat de inspreker haar erop geattendeerd heeft dat niet alle speelzalen in 2018 al mogen meedoen. Dat had zij uit het stuk zelf niet opgemaakt.

Mevrouw **Özogul (SP)** vraagt waarom niet al in 2016 gewerkt is aan de zachte landing waarvan zij zich het nut goed kan voorstellen. Zij vraagt hoe het mogelijk is dat er nu iets gaat gebeuren wat indruist tegen wetten. Wellicht moet het stuk teruggestuurd worden, al vindt zij het inhoudelijk goed met de eis van twee leidsters en korting voor VVE-kinderen. Maar zij is het ermee eens dat er eerst ook gesproken moet worden met alle andere aanbieders.

De heer **Brander (PvdA)** blijft de harmonisatie een goede, maar ingewikkelde operatie vinden ondanks de informatieve raadsmarkt. Het gaat erom het doel in het oog te houden. Hij denkt dat

zorgvuldigheid hier nodig is en kan zich het standpunt van de spreker goed voorstellen. Het kan zijn dat er in andere gemeenten eerder zaken in gang zijn gezet, maar dat mag geen excuus zijn om hier zaken erdoor te drukken. Hij vraagt of het nog mogelijk is te realiseren dat alle aanbieders in 2018 onder deze regeling vallen. Als dat niet op een zorgvuldige manier valt te regelen, geeft hij er de voorkeur aan het voorstel zo te laten als het nu is.

Mevrouw **Barth (CU)** juicht de harmonisatie toe. Zij heeft wel technisch de vraag gesteld of het verschijnsel wachtlijsten nu ook bij de peuterspeelzalen zal optreden. Voor een kind van 2,5 jaar is een half jaar wachten erg lang. Zij wil graag een keer apart over wachtlijsten doorpraten.

De heer **El Achie (CDA)** stemt in met de harmonisatie, maar vraagt of er ook enige ondersteuning is voor ouders die geen toeslag kunnen aanvragen.

Wethouder **Snoek** stelt dat er de afgelopen jaren veel geïnvesteerd is in de opbouw van goed VVE-beleid. Met de komst van de Harmonisatiewet drong zich de keuze op tussen zorgvuldig omspringen met alles wat op dit gebied is opgebouwd of het meteen helemaal openbreken. In dat laatste geval hadden hier wellicht de drie bestaande aanbieders achter de inspraakmicrofoon gezeten. Gekozen is voor een behoudende, behoedzame lijn. De meeste commerciële aanbieders hebben volgens hem begrip getoond voor deze lijn. Hij heeft ook begrip voor het standpunt van de spreker, maar dat is de enige partij die zich zo heeft opgesteld, maar als de gemeente nu van standpunt verandert, zal de rest volgen. Spreker is voorstander van een zachte landing om het bestaande stelsel een zachte landing te kunnen laten doen in 2018 en dan in 2019 over te stappen op een volledig open stelsel. Haarlem scoort nu hoog in alle benchmarks op dit gebied en dat wil hij zo houden. Hij moedigt de fracties aan desgewenst nog voor de komende raadsvergadering het gesprek aan te gaan met andere aanbieders en dan hun oordeel te bepalen. Maar uitstel van een besluit tot na de zomer zou veel problemen veroorzaken.

Hij heeft nog van geen enkele aanbieder gehoord die een rechtszaak wil aanspannen. Er is immers overeenstemming. Er is geen jurist die bij voorbaat kan of durft te zeggen of deze lijn aanvechtbaar is. Maar volgens de juridisch adviseur van Haarlem loopt de gemeente een klein risico gezien het goede overleg met alle aanbieders in het veld om het met zorg opgebouwde stelsel een zachte landing te bieden. Het gaat hier om de overgang van de ene naar de andere wet en er zijn meer gemeenten die voor een zachte landing gekozen hebben. Volgens hem en zijn adviseurs kan dit alles binnen de grenzen van de wet. Hij staat ook volledig achter deze lijn. De raad heeft gevraagd om zorgvuldigheid en dit is een begaanbare route.

Hij is er juist trots op te streven naar de beste kwaliteit. Over de zorgen van de VVD komt men vast nog te spreken bij de uitvoeringsregeling. In sommige gevallen zal het nodig zijn assistenten om te scholen. Er bestaat na 2019 een risico op versnippering, maar daar valt op dit moment verder weinig over te zeggen. Bij de uurprijs speelt een ingewikkelde discussie rond normtabellen. Het streven om de laagste inkomens te ontzien en de meer draagkrachtigen iets meer eigen bijdrage te laten betalen, staat nu weer onder druk door de politieke ontwikkelingen in Den Haag. Haarlem wil de lage inkomens blijven ontzien en de toegankelijkheid van speelzalen overeind houden. De ontwikkelingen zullen in 2018 goed gemonitord worden. Met de aanbieders is afgesproken dat zij ouders zullen helpen bij aanvragen. Het uitgangspunt is dat zo veel mogelijk kinderen uit de VVE-doelgroep daadwerkelijk deelneemt. Op sommige locaties is de krapte groter dan op andere, net zoals dat met scholen het geval is. De gemeente is voortdurend in gesprek met de aanbieders om tot een goede verdeling van de capaciteit te komen en de ontwikkelingen rond de VVE te volgen.

De heer **Rutten (VVD)** blijft erbij dat het stuk niet behandelbaar is omdat de wethouder langs de randen van de wet schuurt. De wethouder zet de commissie nu onder tijdsdruk, maar de commissie kan er volgens spreker niets aan doen dat men hier in Haarlem te laat begonnen is aan de voorbereiding op de nieuwe wet en financieringsstromen. De gemeente loopt hier volgens hem grote juridische risico's.

De heer **Brander (PvdA)** is van mening dat hier niets geks gebeurt, net als in veel andere gemeenten met een vergelijkbare koers. Hij vindt het een zorgvuldig voorbereid stuk en constateert dat de VVD het daar gewoon niet mee eens is. Dat is dan zoals het is. Voor spreker gaat het primair om de goede start voor kinderen waarvoor terecht veel VVE-investeringen zijn gedaan. Hij vindt het een overtuigend verhaal van de wethouder dat men het zorgvuldig opgebouwde stelsel moet koesteren. Men kan nu wel zeggen dat alles eerder in gang had moeten worden gezet, maar de zaken zijn gelopen zoals ze gelopen zijn. Daarom gaat hij akkoord met dit voorstel en voortgang langs deze route.

Mevrouw **Özogul (SP)** merkt op dat de SP gekant is tegen marktwerking, maar vóór goede VVE. Zij vindt dit een zorgvuldig stuk en heeft alle begrip voor het streven naar een zachte landing.

Mevrouw **Huysse (GLH)** is het ermee eens dat het zorgvuldig opgebouwde stelsel ook zorgvuldig klaargestoomd moet worden voor de harmonisatie zodat de kwetsbare groepen daar niet onder te lijden hebben.

Mevrouw **Dekker (D66)** vindt het juist een goede zaak dat de gemeente pas aan de slag is gegaan met de voorbereiding toen de wet was aangenomen en niet tijdens de voorafgaande onzekere periode. Zij vindt het ook van groot belang om goede kwaliteitseisen overeind te houden en dan gaat het haar om de kwaliteit van het product, niet die van de speelzalen an sich. Zij vindt het echter jammer dat het stuk eenzijdig tot stand is gekomen, waardoor het gaat lijken op staatssteun aan bestaande relaties. Zij wil ook het geluid van andere aanbieders horen en wil daarom met ze in gesprek gaan. Zij wil dat in ieder geval als punt meegeven voor de gesprekken rond de uitvoeringsregeling om met elkaar te kijken hoe men de goede kwaliteitseisen die de gemeente stelt, kan borgen en tegen welke verschillen men dan oploopt tussen speelzalen en kinderopvang. Wellicht is het helemaal niet zo ingewikkeld voor de opvang om zich aan te sluiten bij de kwaliteitseisen die nu gelden voor de speelzalen. Die kloof zou weleens minder groot kunnen zijn dan menigeen hier lijkt te denken. Waar het haar om gaat, is dat men de aansluiting moet maken bij de realiteit van alle aanbieders en dat element mist zij nu in dit stuk. Dat wil zij eerst nog bespreken in haar fractie.

De heer **Van den Raadt (TH)** blijft het een duivels dilemma vinden tegen de wet in te gaan, ook al doen andere gemeenten dat ook. Trots Haarlem is altijd voor handhaving, maar de woorden trots en zachte landing spreken hem ook aan. Verder stoort het hem dat mensen die net iets meer dan het minimuminkomen hebben, altijd meer moeten betalen en daarom per saldo minder overhouden. Hij wil ook eerst nog met zijn fractie verder piekeren over zijn standpunt.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** zegt het een ingewikkelde kwestie te vinden en behoefte te hebben aan fractieberaad.

Wethouder **Snoek** bestrijdt dat hij de commissie onder tijdsdruk zet. Na de inhoudelijke raadsmarkt van zes weken geleden hebben alle fracties alle tijd gehad om zaken uit te zoeken. Hij heeft zelf contact gehad met alle aanbieders en daarover verslag uitgebracht, maar het staat iedereen vrij zelf contact met ze op te nemen. Hij werpt het idee op het jaarlijks overleg van de commissie met de speelzalen te verbreden. Maar dat is aan de commissie zelf die immers haar eigen agenda bepaalt.

De **voorzitter** concludeert dat men mag uitzien naar een boeiende raadsbehandeling van dit bespreekpunt en sluit het agendapunt voor dit moment af. Hij last een pauze in van 21.20 – 21.35 uur.

7. Nota Lokaal volksgezondheidsbeleid 2017-2020

De **voorzitter** brengt onder de aandacht dat de raad gevraagd wordt de nota met de vijf speerpunten vast te stellen en aan te geven of hiermee de genoemde toezeggingen en moties voldoende worden afgedaan.

De heer **Spijkerman (D66)** merkt op dat er nu twee paragrafen gewijd zijn aan onbewuste gedragsbeïnvloeding via priming, nudging en mobility mentoring. De inbreng vanuit de commissie van twee maanden geleden op het eerste concept is dus goed verwerkt in zijn conclusie. Een andere aanbeveling was het plaatsen van een piano in het station. Hij meldt dat hij al benaderd is door een mevrouw die een piano beschikbaar wil stellen.

Mevrouw **Sterenbergh (VVD)** zegt dat zij het nu voorliggende document vergeleken heeft met het concept uit maart en zo gezien heeft dat er veel suggesties uit die bespreking zijn toegevoegd en dat het stuk voorzien is van een prachtig voorwoord. Zij is benieuwd uit welk budget de wethouder de genoemde ruimtelijke aanpassingen wil betalen. Zij merkt eveneens op dat veel van haar opmerkingen niet zijn meegenomen, maar het lijkt haar zinloos die nu te herhalen. Er is nu een meer uitgebreide financiële paragraaf, maar zij mist een goede toelichting op de in haar ogen erg hoge bedragen voor Jongeren op Gezond Gewicht en voor de Gezonde School.

De heer **Brander (PvdA)** vindt dat het een mooie nota geworden is. Hij is blij met de proef met mobility mentoring waarbij gebruikgemaakt wordt van nieuwe ontdekkingen in de hersenwetenschap over de effecten van schaarste en armoede op het menselijk brein. Deze nieuwe aanpak zou mensen kunnen helpen bij de aanpak van hun financiële en sociale problemen. Daarmee wordt nu een proef aangegaan met dertig gezinnen. Hij kan zich ook voorstellen dat men met die blik kijkt naar de maatregelen en voorzieningen van de gemeente zelf. Hij werpt bij wijze van voorbeeld de vraag op welk psychologisch verschil het zou maken als men de bijstand niet per maand maar per week zou overmaken. Zo zou men naar meer algemene maatregelen kunnen kijken, ook buiten die proefgroep van dertig gezinnen.

Mevrouw **Huysse (GLH)** wijst op de beperkingen in de mogelijkheden om gezond gedrag te bevorderen. Niet iedereen is in staat tot zelfredzaamheid, maar aan de andere kant is 80% van de inwoners wel zelfredzaam en zit niet te wachten op overheidsbemoeienis. Bovendien zijn er grote verschillen op het gebied van gezondheid wat gedragsveranderingen behoorlijk complex maakt. Het gaat om een combinatie van promotie en preventie. Zij vraagt zich af waarom men zich alleen op jongeren zou moeten richten als het gaat om het terugdringen van het gebruik van genotsmiddelen. Het streven naar het verminderen van emotionele problemen is prima, maar daar zullen kwesties van privacy in het geding komen. Het bestrijden van eenzaamheid blijft een belangrijk punt, maar zij hoorde laatst iemand opmerken dat wie voor zijn vijftigste jaar geen netwerk heeft opgebouwd, dat ook daarna niet zal lukken. Men moet zich dus bewust zijn van beperkingen, maar deze nota is in haar ogen een stap in de goede richting.

Mevrouw **Özogul (SP)** is benieuwd of het zal lukken het gebruik van genotsmiddelen te verminderen. Zij signaleert dat veel jongeren te kampen hebben met problemen en bepleit veel samenwerking met ouders. Zij spreekt haar waardering uit voor de CJG-coaches. Zij mist in de nota de nodige aandacht voor pestbeleid en veiligheid op scholen. Zij pleit voor een gerichte aanpak ter bestrijding van eenzaamheid bij migranten, met name bij de ouderen. Daarbij zouden moskeeën en andere partners kunnen worden ingeschakeld. Bij een pleidooi voor gezonde voeding moet men zich ook realiseren dat niet iedereen die kan betalen. Zij vindt de nota een prima stuk, al kunnen enkele punten wat meer aandacht gebruiken.

Mevrouw **Barth (CU)** constateert dat de wethouder goed geluisterd heeft naar de commissie. Zij bepleit bij de preventie meer inzet op ouders die het goede voorbeeld kunnen geven aan hun kinderen. Kinderen hebben een gezonde gemeenschap om zich heen nodig om zelf gezond op te groeien. Dat gemeenschapsdenken mist zij bij de speerpunten. Om te bevorderen dat kinderen meer buiten gaan spelen is het nodig in elke buurt goed te inventariseren of er voor elke leeftijdsgroep wel voldoende speeltoestellen zijn. Daar moet een budget voor komen. Zij dringt erop aan zwangere vrouwen te wijzen op de risico's van drinken en roken. Tot haar verbazing wijst geen enkele arts of vroedvrouw haar daar op nu zij zelf weer zwanger is.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** zegt dat zij tot haar verbazing geen enkele reactie heeft gekregen op haar stuk met suggesties dat ze op 10 april verstuurd heeft. Evenmin heeft zij antwoord gekregen op haar vraag naar het JOGG-rapport omdat zij grote twijfels heeft over dat project. Zij vindt wel dat de nota er goed uitziet, al mist zij een aantal zaken. De Participatieraad heeft in haar ogen gelijk met de aanbeveling vooral te kijken naar wat er al allemaal beschikbaar is en niet zelf weer alles uit te vinden. Volgens haar gaan mensen inderdaad al veel bewuster met elkaar en met hun gezondheid om. Op dat gebied vraagt zij hoe de overheid de burger kan beschermen voor allerlei hypes op het gebied van voedsel en gezondheid. Zij onderschrijft het belang van preventie, educatie en gedragsbeïnvloeding bij jong en oud. Daar moet men op jonge leeftijd al mee beginnen en de ouders bij inschakelen.

Wethouder **Botter** zegt dat deze nota tot stand gekomen is met de inbreng van externe deskundigen, sessies met het veld en van de commissie. Hij meldt dat er inmiddels al twee piano's zijn aangeboden, maar dat er veel overleg met de stationsmanager en een verbouwing nodig zijn om er een te kunnen plaatsen in het station.

Hij adviseert het gesprek over pestprotocollen op scholen aan te gaan met wethouder Snoek die daarover gaat. De mobility mentoring heeft vooral te maken met armoede en daarover gaat wethouder Langenacker. Er is nu inderdaad geen extra budget van aanpassingen in de openbare ruimte, behalve een bescheiden extra budget voor speeltoestellen bij de Kadernota. Hij heeft overigens ook weleens de theorie gehoord dat de fantasie van kinderen juist uitgedaagd wordt als er geen speeltoestellen zijn. Maar ook dat onderwerp hoort in de portefeuille van wethouder Snoek.

De raad heeft zelf gevraagd om uitrol van het JOGG-project over meer Haarlemse wijken en daarom wordt daar nu dus meer geld voor uitgetrokken. Het project Gezonde School verzorgt een gezond ontbijt op school en maakt ook kosten voor voorlichtingsmateriaal en dergelijke. Hij zal zorgen dat de commissie de projectbegroting krijgt te zien. Daarnaast worden veel projecten uitgevoerd met externe financiering, bijvoorbeeld om te bevorderen dat kinderen opgroeien in een rookvrije omgeving. Dat wordt gefinancierd door ZonMW en is gekoppeld aan een onderzoek van het AMC naar het aanslaan van deze aanpak. Daarbij worden mensen direct aangesproken op hun gedrag. Aan de andere kant is het ook zo dat veel mensen op eigen kracht tot gezond gedrag komen.

Het probleem van eenzaamheid onder migranten is ernstig en heeft zijn volle aandacht. Na de zomer komt er een voortgangsrapportage over de algemene aanpak van eenzaamheid, maar de afdeling is ook bezig met de voorbereiding van specifieke maatregelen voor deze groep waarover in het najaar nadere berichten zullen volgen.

In de nota staat het belang van sociale verbanden genoemd. De notitie van mevrouw Jacobsz bevatte zoveel dingen dat men op de afdeling door de bomen het bos niet meer zag. Hij wijst daarbij op haar gewoonte om zelf haar eigen bijdragen direct te relativiseren met opmerkingen als 'ik roep maar wat'. In de nota zijn wel de namen van veel door haar genoemde projecten opgenomen om te laten zien wat er al allemaal op dit gebied gebeurt. Verder zegt hij niet te weten hoe vanuit de overheid de burger beschermd kan worden tegen hypes.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** spreekt haar waardering uit voor het overnemen van goede projecten. Zij vindt het van belang dat de gemeente serieus kijkt naar de gevaren van hypes vanuit het oogpunt dat mensen goed moeten weten waar ze mee bezig zijn.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt uit te zien naar de nota over de aanpak van eenzaamheid bij migranten. Pestgedrag op scholen is ook in Haarlem een belangrijke factor voor psychische problemen. Zij heeft het in dit kader aan de orde gesteld omdat zij vindt dat daar actie op moet worden ondernomen.

De heer **Van den Raadt (TH)** merkt naar aanleiding van de tabel op pagina 9 op dat Schalkwijk vier wijken omvat en niet drie zoals hier staat. Hij brengt in herinnering dat hij bij de Kadernota een motie heeft ingediend om te zorgen dat er bij de slechtste wijken van Haarlem bij de buurtmonitor gezorgd moest worden voor meer groene taartpunten. Die motie is toen ontraden. Nu signaleert hij dat men de Boerhaavewijk denkt te kunnen opwaarderen door daar het laatste stukje groen vol te bouwen,

notabene het enige positieve punt van die wijk op de buurtmonitor. Hij ziet daar een tegenstrijdigheid in beleid. Volgens hem kan men een buurt niet opwaarderen door alleen maar een grotere menging met andere inkomensgroepen omdat de zittende bevolking dan gewoon in dezelfde omstandigheden blijft verkeren. Tot slot adviseert hij bij sportstimulering het gebruik van granulaatgrasvelden te ontraden.

De heer **Brander (PvdA)** roept de wethouder daarbij aansluitend op zich hartstochtelijk te bemoeien met de portefeuilles van zijn collega-wethouders als het om gezondheidsaspecten gaat. Verder merkt hij op dat op pagina 9 wel alle vier de wijken van Schalkwijk staan vermeld.

Wethouder **Botter** zegt dat in de nota de relatie tussen pesten en depressies als is opgenomen, maar dat hij het onderwerp wel met wethouder Snoek zal opnemen. Als er bij de tabellen een fout gemaakt is met Schalkwijk, zal hij die laten herstellen. Voor het opwaarderen van een wijk is een combinatie van ingrepen nodig op velerlei gebied om de leefomstandigheden van de bewoners te verbeteren. Maar dat een meer gevarieerde bevolkingssamenstelling een goede basis vormt voor een gezonde wijk is gemeengoed. Hij acht het inderdaad zijn taak om bij alle voorliggende stukken in het college te kijken naar zaken die te maken hebben met de bevordering van de volksgezondheid.

De **voorzitter** stelt de vraag of de commissie de genoemde moties en toezegging met deze nota als afgedaan beschouwt en constateert dat dit het geval is. Hij concludeert dat de nota als hamerstuk naar de raad kan worden doorgeleid.

Overige punten ter bespreking

8. Uitvoering Right to Challenge in samenhang met flexibele inzet van middelen in de basisinfrastructuur

De heer **Brander (PvdA)** brengt hulde aan deze nota om aan de gang te gaan met experimenteren en ontdekken. Hij vindt dat er wel erg veel voorwaarden gesteld worden aan een challenge en pleit ervoor die met de nodige souplesse te hanteren als richtlijnen. Het gaat er immers om inwoners van Haarlem de kans te geven het heft in eigen handen te nemen. Hij wenst iedereen veel succes bij de uitvoering.

De heer **Spijkerman (D66)** zegt dat zijn fractie groot belang hecht aan deze aanpak die aansluit bij een in 2014 ingediende initiatiefnota van enkele fracties. Hij ziet het als Samen Doen in optima forma en helemaal passend in het streven naar een optimale kwaliteit in het sociaal domein. Het gaat erom partijen zo vrijelijk mogelijk de gelegenheid te bieden de uitdaging met de gemeente aan te gaan als zij denken een bepaalde dienst beter te kunnen leveren dan de bestaande aanbieders. Hij ziet het als een kans om de innovatieregeling voort te zetten na het eerste jaar waarvoor de eenmalige steun uit die regeling bedoeld is. Over de mogelijkheid om succesvolle innovaties na dat jaar voort te zetten bestond tot nu toe onduidelijkheid. Hij roept op het experiment met vertrouwen in te gaan in de wetenschap dat er onderweg nog van alles en nog wat geleerd gaat worden. Het stuk is goed uitgewerkt en geeft concrete aanwijzingen, maar hij deelt de oproep voor een soepele omgang met alle regels.

Hij roept op er vooral voor te waken dat iedereen de kans krijgt een challenge te doen. Het mag geen speeltje van de bovenlaag worden. Ook Haarlemmers uit de meer kwetsbare groepen met goede ideeën moeten een reële kans krijgen. Daar moet de gemeente ondersteuning aan bieden en dat moet op een pragmatische basis gebeuren. Uitdagingen moeten de kans krijgen zich te bewijzen als ze beter zijn dan het huidige aanbod. Daarmee is de kwaliteit en de innovatie in het sociaal domein gediend. Daarnaast blijft er gewoon de bestaande ruimte voor bewonersinitiatieven op sociaal gebied.

De heer **El Aichi (CDA)** ziet in deze aanpak een goed middel om met experimenteren te leren. Maar hij ziet ook haken en ogen. Hij vraagt zich af wie de leiding gaat nemen als een challenge in samenwerking met een professional wordt uitgevoerd. Hij vindt dat de commissie die aanvragen

beoordeelt een goede afspiegeling moet vormen van de Haarlemse samenleving. Hij is bang dat de wijze waarop men een challenge moet indienen, veel burgers zal afschrikken. Die aanvraagprocedure lijkt hem immers vooral toegeschreven op hoger opgeleiden met genoeg tijd om een plan te schrijven.

Mevrouw **Huysse (GLH)** zegt een voorstander te zijn. Zij merkt daarbij op dat twee jaar geleden de basisinfrastructuur is opgezet met uitvragen aan de professionele organisaties. Die zijn nu druk bezig met het ontplooiën van activiteiten die aansluiten op de vraag. Tegelijkertijd wil men nu anderen de gelegenheid geven zaken uit te proberen. Dat roept bij haar enkele vragen op. Zij vraagt of en hoe men nu al kan beoordelen of de bestaande Wmo-voorzieningen succesvol zijn. Zij vraagt of het mogelijk is een challenge te doen die niet zozeer vervangend maar aanvullend is op het huidige aanbod. Ook is het de vraag hoe te bepalen valt welke aanpak beter of efficiënter is. Als niet bekend is hoe de bestaande aanbieders het doen, valt ook moeilijk te beoordelen of een uitdager het beter doet. Zij is ook benieuwd op welk moment men gaat besluiten het bestaande te vervangen door het alternatief. Zij vraagt verder hoe men om wil gaan met het risico van versnippering en het zicht wil houden op de totaliteit. Zij vindt het belangrijker dat de overheid zich aanbiedt als partij om mensen te faciliteren. In die zin vindt zij overheidsparticipatie belangrijker dan burgerparticipatie. Experimenteren is prima, maar zorgvuldigheid rond het totale aanbod is ook geboden. Het streven is naar een goede combinatie.

Mevrouw **Özogul (SP)** ziet dit voorstel in positieve zin als een herstel van de situatie van een jaar of tien geleden toen mensen in de wijk van alles zelf regelden. Dat is verdwenen omdat alle geld naar subsidies voor het welzijnswerk ging. Zij vraagt zich wel af hoe het zit als mensen zelf thuis- en buurtzorg willen gaan regelen. Zij is benieuwd of ze dan wel een challenge kunnen doen in de richting van bestaande thuiszorgaanbieders en hoe gaat het dan gaat met de aanbesteding? Zij zou het wel een goede ontwikkeling vinden als thuiszorgaanbieders kunnen worden uitgedaagd.

De heer **Rutten (VVD)** stelt dat bij het uitgangspunt van de terugtrekkende overheid achter de challenge de motivatie van de burgers doorslaggevend is en niet de sturing van de overheid. Vraaggestuurde ondersteuning dient dan de norm te zijn, maar in deze ook volgens hem goede nota proeft hij toch te veel iets van sturen, dat vermomd wordt achter woorden als faciliteren en begeleiden. Hij ziet daar een spanningsveld waar de nodige aandacht aan geschonken moet worden. Het idee is burgers de mogelijkheid te geven delen van de dienstverlening van een professionele organisatie over te nemen als hun voorstel voldoet aan bepaalde voorwaarden en maatschappelijke meerwaarde oplevert. Dat is iets heel anders dan het ontplooiën van geheel nieuwe activiteiten, want dat valt onder burgerparticipatie. Dat is niet helemaal duidelijk in de nota. De nota heeft het zowel over maatwerk als over algemene Wmo-voorzieningen. Die laatste zijn stadsbreed georganiseerd, terwijl de nota het vooral heeft over een aanpak per buurt of wijk. Dat levert spanning op met die stadsbrede voorzieningen en heeft ook gevolgen voor de juridische vorm. Er zal een of andere verordening moeten komen, ook al gaat het om experimenten. Dan kan men tegen gevestigde belangen en bezwaren beroepsprocedures aanlopen. De aanmeldingen worden beoordeeld door een ambtenaar. Hij vraagt wat de indieners van een initiatief kunnen doen als die contactambtenaar hun aanvraag afwijst. Hij pleit voor een meer structurele aanpak waarbij de burgers hun uitdaging bekendmaken bij de gemeente die daar vervolgens op moet reageren. De burgers krijgen dan de gelegenheid hun plan van aanpak te presenteren met de kosten en de te verwachten maatschappelijke meerwaarde. Pas dan volgt de boordeling en kan aanbesteding plaatsvinden waarbij ook andere partijen eventueel kunnen meedoen. Daarna bepaalt de gemeente aan welke partij het werk gegund wordt. Hij is niet tegen het experiment, maar wel tegen de toetsing door een contactambtenaar zonder dat iemand daar verder aan te pas komt en zonder beroepsmogelijkheid.

De heer **Brander (PvdA)** zegt dat op dit moment niemand de wijsheid in pacht heeft en dat men nu maar gewoon aan de slag moet gaan met het experiment. De ervaring in andere gemeenten wijst uit dat het niet direct storm loopt, zodat er alle ruimte is om te volgen hoe het gaat. De vragen die gesteld worden acht hij legitiem, maar de essentie van het experiment is voor hem nu juist dat de vragen zich in de praktijk zullen aandienen.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** vraagt of zij het goed begrepen heeft dat projecten niet per definitie innovatief hoeven te zijn, want dat zou haar voorkeur hebben.

Wethouder **Botter** signaleert verwarring over het begrip right to challenge, maar dat de heer Spijkerman de invalshoek van het college het best benaderde. Anders dan sommigen denken heeft de gemeente wel een beeld van de effectiviteit van het welzijnswerk. Als iemand anders het idee heeft dat hij uit dat aanbod iets op een betere manier kan organiseren, kan hij daar een onderbouwd voorstel voor indienen. Als die onderbouwing overtuigend is, kan hij daarmee aan de slag. Bij klanttevredenheidsonderzoeken kan men vervolgens achterhalen welke aanpak het meest gewaardeerd wordt. Het kan gaan om een vernieuwende aanpak, maar ook om een aanpak die zich in een andere gemeente al bewezen heeft. Na de experimenteerperiode kan men aan de hand van die tevredenheid besluiten of de nieuwe aanpak wordt ingevoerd ten koste van de eerder bestaande. Dat kan in 2020 als de bestaande contracten in de sociale basisinfrastructuur aflopen. In de vorige periode bleek het te lastig om bestaande relaties af te breken, maar in 2020 is die mogelijkheid er wel. Tegelijkertijd stimuleert dit experiment ook de innovatiekracht van bestaande partners.

Het college is een voorstander van de terugtrekkende overheid, maar wil nieuwe initiatieven zoals de Haarlemshopper wel begeleiden en ondersteunen om ze van de grond te krijgen. Hij verwijst naar pagina 7 van de nota. Het is niet zo dat de contactambtenaar bepaalt wie er door mag. Hij schakelt de externe commissie in. Voor het overige wil het college het experiment laagdrempelig houden, zonder al te veel papierwerk en gebaseerd op vertrouwen. De aanpak is ook bedoeld voor kleinere projecten en zeker niet alleen voor hoger opgeleiden. Men kan desgewenst ambtelijke ondersteuning krijgen bij het maken van een projectplan, maar de aanvraag moet men uiteindelijk zelf op schrift stellen.

Na de zomer komt bovendien de zogenaamde 2000-euroregeling naar de raad waarbij zelforganisaties en andere organisaties op een bijzonder laagdrempelige manier bedragen tot 2000 euro kunnen aanvragen voor sociale projecten. Hij verwijst verder naar de laatste pagina's van het stuk waarin een overzicht staat van alle regelingen in Haarlem waar organisaties een beroep op kunnen doen. Hij wijst er nadrukkelijk op dat het budget bij deze nota niet bedoeld is voor cofinanciering van projecten in samenwerking met bestaande welzijnsorganisaties of in het verlengde daarvan liggen.

De thuiszorg is een hele aparte tak waar aanbesteding van kracht is. Daar is al de mogelijkheid via een pgb zelf zorg te organiseren. Dat kan men al zien als een right to challenge. Wie op buurtniveau via pgb's buurtzorg wil organiseren, kan dat nu al proberen. Het lijkt hem daarom niet nodig daarover nog apart iets op te nemen in deze nota. Bij geïndiceerde Wmo-zorg is geen right to challenge van toepassing, maar bij algemene voorzieningen als dagbesteding wel. Voor Wmo-voorzieningen geldt een tweejarige openbare aanbestedingscyclus. Hij denkt niet dat het juridisch haalbaar en beheersbaar is om tijdens de contractperiode ook nog eens te challengen, maar hij wil dat desgevraagd laten uitzoeken.

De heer **Rutten (VVD)** merkt op dat men bij alle gecontracteerde partners tegen dezelfde juridische grenzen zal oplopen tijdens de contractperiode. Hij denkt dat men er niet onderuit zal kunnen om in de toekomst de mogelijkheid te scheppen om bij een succesvol gebleken challenge een apart waarschijnlijk openbaar aanbestedingstraject in te lassen. Daar kan het burgerinitiatief dan op intekenen, maar ook andere aanbieders. Volgens de VVD moet deze nota dus ook verbreed worden met de Wmo en huishoudelijke hulp. Mensen kunnen de gemeenten ook uitdagen tot een nieuwe aanbestedingsronde; het ligt er maar aan hoe men het organiseert.

De heer **Spijkerman (D66)** zegt dat al eerder de juridische mogelijkheden zijn onderzocht en dat daaruit bleek dat het uiterst moeilijk zou worden om dat goed geregeld te krijgen. Zijn ideale scenario zou ook zijn het voor het hele brede veld mogelijk te maken.

Mevrouw **Huysse (GLH)** vindt het zorgelijk dat initiatieven alleen beperkt ondersteuning kunnen krijgen bij hun aanvraag. Zij voorziet dat het dan toch iets wordt voor hoger opgeleiden.

Wethouder **Botter** ziet het niet vlug gebeuren dat de voornamelijk oudere gebruikers van thuiszorg hun pgb's gebundeld gaan inzetten voor het organiseren van buurtzorg, maar herhaalt dat de mogelijkheid er nu al in beginsel is. De aanbesteding voor huishoudelijke hulp vindt nu regionaal elke twee jaar plaats en hij zal laten uitzoeken wat de mogelijkheden zijn. Maar hij zegt zich moeilijk te kunnen voorstellen dat men lange aanbestedingsprocedures laat openbreken. Hij zal kijken of een deel van het budget kan worden ingezet voor externe ondersteuning van aanvragers. Deze bespreking van de startnotitie ziet hij als een inventarisatie van wensen die bij de commissie leven. Nu gaat de afdeling aan de slag om er een plan van te maken dat hier weer ter behandeling komt. Hij zal ervoor zorgen dat de externe beoordelingscommissie voldoende divers van samenstelling wordt.

De **voorzitter** sluit de bespreking af met de conclusie dat er nog een nader uitgewerkt voorstel in het verschiet ligt.

9. Rondvraag

De heer **Van der Bruggen (PvdA)** vraagt of er voor de schaakclub na het recente succes geen mogelijkheden zijn om toegelaten te worden tot het gezelschap van geprivilegieerde sportclubs in Haarlem.

Wethouder **Snoek** zegt dat hij ook trots is op de kersverse landskampioen schaken. De raad heeft een budget met bijbehorende criteria vastgelegd voor vijf kernsporten. De schaakclub lijkt nu aan de criteria te voldoen, maar het budget blijft hetzelfde. Hij is er als wethouder voorstander van de criteria voor in- en uitstroom te implementeren. Dan moet een keuze gemaakt worden tussen het toelaten en een lager budget per club of verhoging van het totale budget.

10. Agenda komende commissievergaderingen

Op verzoek van mevrouw Huisse (GLH) wordt de voortgangsrapportage van schulddienstverlening (1.2) geagendeerd om het college mee te geven dat er andere dingen nodig zijn.

Verder wordt op haar verzoek ook 1.1. over de collectieve gemeentelijke zorgverzekering geagendeerd.

Op verzoek van de heer Brander (PvdA) wordt de voortgangsrapportage RegioRijder (2.3) geagendeerd vanwege de majeure wijzigingen na de eerste ervaringen.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** kondigt technische vragen aan over de EVC-motie (2.5) en zal daarna wellicht vragen om agendering.

11. Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering om 23.05 uur. Hij wenst allen een goed zomerreces.